

نیتر یک

ادامه از صفحه اول

طبق گفته یکی از مقامات دولت یازدهم به نگارنده، خانم ابتکار ابتدا پیشنهاد کاهش ۱۸ درصدی حجم انتشار گازهای گلخانه‌ای را روی میز دولت می‌گذارد اما برخی مقامات مسؤول معترض می‌شوند که با سپردن چنین تعهدی باید همه کارخانه‌های کشور تعطیل شده و از نو ساخته شوند و در نهایت موفق می‌شوند خانم ابتکار را به کاهش ۱۲ درصدی راضی کنند. در این میان یکی از اعضای جلسه از خانم ابتکار درباره این همه اصرار وی بر این ماجرا سوال می‌کند. خانم ابتکار می‌گوید «آخر من به اولاند (رئیس‌جمهور سابق فرانسه) قول داده‌ام!» دستگاه‌های نظارتی باید از خانم ابتکار سوال کنند اولاً رئیس‌جمهور فرانسه چه کاره عالم است و ثانیاً شما چه کاره‌اید و چه حقی برای خود قائل هستید که مسائل اساسی کشور را به قول خود به فلان رئیس‌جمهور دولت اروپایی تقلیل می‌دهید؟

فردین توبین پیش‌نویس موافقتنامه پاریس در سال ۱۹۴۴، فروردین ماه ۹۵ یک کارگروه مشترک انرژی میان ایران و اتحادیه اروپایی تشکیل می‌شود و آقای چیت‌چیان در دیداری که ۲۹ فروردین ۹۵ با «هیگنول آریاس کانیتته» کمیسیون آب و هوا و انرژی اتحادیه اروپایی دارد، سیاست ایران برای «قطع ارتباط توسعه بخش‌های آب و برق از انتشار گازهای گلخانه‌ای» را به وی اعلام می‌کند.^(۱۱) اروپایی‌های نیز وعده می‌دهند برای تاسیس نیروگاه‌های خورشیدی و بادی در ایران سرمایه‌گذاری کنند.

«بیم» وزیر نیرو از اعمال تحریم‌هایی شدیدتر از تحریم‌های هسته‌ای به دلیل انجام نشدن تعهدات ایران در توافقنامه پاریس، پس از اجرای برجام با «امید» به سرازیر شدن شرکت‌های اروپایی برای سرمایه‌گذاری در صنعت برق ایران همراه می‌شود. وزارت نیرو برای تحقق هدف «قطع ارتباط توسعه بخش برق از انتشار گازهای گلخانه‌ای»، برنامه‌های مختلفی را با تکیه بر سرمایه‌گذاری خارجی طراحی می‌کند که تبدیل نیروگاه‌های گازی به سیکل ترکیبی با هدف افزایش راندمان بدون مصرف سوخت و نیز تاسیس نیروگاه‌های بادی و خورشیدی مهم‌ترین آنهاست. علیرضا دالمی، معاون وزیر نیرو به قدری نسبت به تولید برق از محل انرژی‌های تجدیدپذیر در نتیجه سرمایه‌گذاری خارجی امیدوار است که ۲۲ دی‌ماه ۹۵ در گفت‌وگو با ایرنا از امکان صادرات برق به اتحادیه اروپایی سخن می‌گوید: «با تعهدات ایران در اجلاس کاپ ۲۱ فرانسه و کاپ ۲۲ مراکش، توسعه اقتصاد سبز به مفهوم افزایش تولید انرژی و کاهش آلودگی‌های زیست‌محیطی باید اجرایی شود. تعهد ایران در کاهش گازهای گلخانه‌ای کره زمین در همکاری بین‌المللی زیست‌محیطی پاریس فرانسه مشهور به «کاپ ۲۱» (۹ تا ۲۰ آذرماه ۹۴) در پاریس موجب شد توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر در قالب لایحه برنامه ششم توسعه گنجانده شود. جمهوری اسلامی ایران از ظرفیت بسیار بالایی برای توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر بادی و خورشیدی برخوردار است و در صورت تأمین سرمایه‌گذاری مورد نیاز، حتی توان تأمین برق اتحادیه اروپایی از این طریق وجود دارد.»^(۱۲)

خاموشی‌ها و فراموشی‌ها



۱۰ اسفند ۹۵ چیت‌چیان در نشست مشترکی با «جان لوکا گالتی» وزیر محیط‌زیست ایتالیا با احداث بیش از ۷ هزار مسگاوت نیروگاه با کمک ایتالیا خبر داده و اعلام می‌کند: «بعد از توافق موسوم به «پاریس» و مشارکت داوطلبانه ایران در این توافق، برنامه‌های بسیاری از سوی ایران در راستای اجرای تعهدات این توافقنامه در حال اجراست»^(۱۳) (ادعای آغاز اجرای تعهدات ایران از ۲۰۲۰ را به خاطر بیاورید) او همچنین نهم اردیبهشت ماه ۹۶ در «نخستین گردهمایی تجاری ایران و اروپا در حوزه انرژی‌های پایدار»، برگزاری این نشست را نشان‌دهنده «هتنام ویژه نهادها و سیاست‌گذاران اتحادیه اروپایی و ایران برای کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای» دانسته و به اروپایی‌ها می‌گوید با اینکه وزارت نیروی ایران هر کیلووات ساعت را ۲ سنت به مشترکان خود می‌فروشد،

حاضر است هر کیلووات ساعت را به قیمت ۱۱ سنت (بیش از ۵ برابر) از تولیدکنندگان انرژی‌ها نو خریداری کند و برای این منظور حاضر است قراردادهای خرید تضمینی ۲۰ ساله منعقد کند^(۱۴) امروز عزیزان وزارت نیرو باید به این پرسش پاسخ دهند که وزارتخانه‌ای که این ایام به سرمایه‌گذاری ناکافی در حوزه نیروگاهی اعتراف می‌کند اما آن را به کمبود مالی ربط می‌دهد و در جوابیه خود می‌نویسد «عدم افزایش تعرفه برق متناسب با نرخ تورم سالانه و پرداخت مابه‌التفاوت قیمت تمام شده با قیمت تکلیفی توسط سازمان برنامه و بودجه موجب شده طی چند سال گذشته سرمایه‌گذاری مناسب و مطابق برنامه در حوزه تولید برق و زیرساخت‌های انتقال و توزیع انجام نشود»، چطور حاضر بوده است به اروپایی‌ها وعده خرید تضمینی ۲۰ ساله هر کیلووات ساعت به قیمت ۱۱ سنت و فروش به مشترکان به قیمت ۲ سنت را بدهد؟ لذا آقایان به مردم حق بدهند که ادعای کمبود منابع مالی با قیمت پایین برق مصرفی مشترکان را به عنوان دلیل سرمایه‌گذاری ناکافی دولت آقای روحانی در حوزه تولید برق نپذیرند.

به هر صورت، دهها قرارداد با شرکت‌های خارجی برای ساخت نیروگاه خورشیدی و بادی در ایران امضا می‌شود. روزنامه ایران به عنوان ارگان رسانه‌ای دولت در گزارشی می‌نویسد: «بعد از اجرای برجام آلمان، انگلیس، ایتالیا، سوئد، اسپانیا،

دانمارک، نروژ، کره‌جنوبی، ژاپن، چین و بسیاری از کشورهای توسعه‌یافته جهان برای سرمایه‌گذاری در انرژی‌های تجدیدپذیر در ایران ابراز تمایل و مذاکره کردند به طوری که ۴۰ درصد درخواست‌های سرمایه‌گذاری در ایران طی یک سال اخیر فقط مربوط به این بخش بوده و بسیاری از این مذاکرات نیز به قرارداد منجر شده است»^(۱۵) سیدمحمد صادقی‌زاده، معاون وزیر نیرو نیز به این روزنامه می‌گوید: «در حال حاضر ۴/۱ میلیارد دلار تقاضای سرمایه‌گذاری خارجی دریافت و در وزارت اقتصاد به ثبت رسیده است. این حجم از تقاضا بی‌نظیر است و در نتیجه آن جهش عظیمی در ایجاد برق تجدیدپذیر کشور ایجاد خواهد شد»^(۱۶)

توسعه ظرفیت نیروگاهی کشور از منبع سوخت فسیلی متوقف می‌شود اما آن «جهش عظیم» در تولید برق از منبع انرژی‌های تجدیدپذیر و با سرمایه‌گذاری خارجی که تا دوام صادرات برق خورشیدی به اروپا نیز پیش رفته بود، بزودی تبدیل به نالامدی می‌شود. شرکت‌های اروپایی ناطلمینانی از فرجام برجام را بهانه می‌کنند و وعده‌هایی که برای سرمایه‌گذاری در ایران داده بودند، تبدیل به سراب می‌شود. سایت خبرآنلاین نزدیک به دولت آقای روحانی از ابهام در ساخت ششمین نیروگاه خورشیدی بزرگ جهان در ایران توسط شرکت بریتانیایی کوئیکس خبر می‌دهد^(۱۷) و سایه

را گرم کند. و اما سخن آخر، اینکه که آثار موافقتنامه پاریس بر صنعت برق کشور هویدا شده است، هشدار باید داد آنچه تاکنون از این تعهد خسارت‌بار برای مردم ما ملموس شده، صرفاً چند ساعت خاموشی در روز است. در آینده نزدیک خسارت واقعی اجرای تعهدات مرتبط با این موافقتنامه متوجه صنایع کشور خواهد شد. باید توجه کرد اگر در این سال‌ها سیاست دولت «عدم افزایش» استفاده از سوخت‌های فسیلی بوده است، از سال ۲۰۲۰ (کمتر از ۲ سال بعد) فرآیند «کاهش» ۱۲ درصدی استفاده از این نوع سوخت‌ها آغاز شده و حرکت چرخ صنعت ما را دچار اختلال خواهد کرد. بقی ایران در چنین موافقتنامه‌ای ممکن است به فواید بسیاری از روندهای صنعتی ما منجر شود.

- پی‌نوشت
- ۱- http://dolat.ir/detail/269619
 - ۲- http://www4.unfccc.int/submissions/INDC/Published%20Documents/Iran/1/INDC%20Iran%20Final%20Text.pdf
 - ۳- https://unfccc.int/news/iran-submits-its-climate-action-plan-ahead-of-2015-paris-agreement
 - ۴- شاید تذکر این نکته لازم باشد که برخلاف گفته خانم ابتکار که تعهدات ایران از ۲۰۲۰ آغاز می‌شود، بررسی متن انگلیسی تعهدات ایران نشان می‌دهد یک تفاوت کوچک میان تعهدات ایران در موافقتنامه پاریس و برنامه مصوب هیات وزیران وجود دارد و آن اینکه در برنامه ملی، سال اجرا از ۲۰۲۰ است اما در تعهدی که به موافقتنامه پاریس داده شده، سال اجرا را ۲۰۲۱ نوشته‌اند. روشن نیست اشتباه تایپی است یا این تفاوت عمدی است. با توجه به بازه زمانی ۲۰۲۰ تا ۲۰۳۰ موافقتنامه پاریس و تصریح مقامات دولتی به سال ۲۰۲۰، به نظر می‌رسد این اشتباه تایپی باشد.
 - ۵- https://www.khabaronline.ir/detail/600381/society/environment
 - ۶- صفحه توییتتر خانم ابتکار http://www.ima.ir/fa/News/81647082
 - ۷- http://news.moe.gov.ir/Detail.aspx?ANWID=38122
 - ۸- http://www.ima.ir/fa/News/82251106
 - ۹- http://www.ima.ir/fa/News/81880316
 - ۱۰- http://dolat.ir/detail/278095
 - ۱۱- http://www.ima.ir/fa/News/82382322
 - ۱۲- http://barghnews.com/fa/news/20562/
 - ۱۳- http://news.moe.gov.ir/Detail?anwid=44335
 - ۱۴- http://www.iranspaper.com/newspaper/BlockPrint/443002
 - ۱۵- همان
 - ۱۶- http://www.khabaronline.ir/detail/778533/society/environment

نقشه راه اقتصادی کشور را در بایم

نگاه

ادامه از صفحه اول

۲- چنانکه رهبر معظم انقلاب تأکید فرموده‌اند، ابزار اقتدار باید «پهنگام»، «صریح» و «قاطع» باشد. در صورتی که این مولفه‌های سه‌گانه در «براز اقتدار ایران اسلامی» مورد توجه مسؤولان کشورمان قرار گیرد، بیشترین تأثیر ممکن را به سود منافع ملی خواهد داشت. نباید فراموش کرد در بسیاری از آوردگاه‌های جهانی، عمل یا عکس‌العمل پهنگام و صریح ما در مقابل دشمنان، بیشترین نقش را در عقب‌نشینی آنها از مواضع خود داشته و نقشه‌های دشمنان را نقش بر آب کرده است. نکته مهم‌تر اینکه افکار عمومی دنیا تحت تأثیر القاتل و شیطن‌های تبلیغاتی محافل قدرت در غرب و رسانه‌های وابسته به آنها، باید به صورت مستمر و مداوم با «تصور اقتدار ایران اسلامی» مواجه شوند. این تصویر، برخاسته از واقعیتی به نام «استحکام ایران» در برابر وطن‌هاس و از این رو ذهن و قلب انسان‌های حق‌طلب در سراسر جهان را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

۳- نکته مهم دیگری که در سخنان رهبر معظم انقلاب مورد توجه قرار گرفته است، به برجام اروپایی و نقش تروئیکای اروپا در حفظ توافق هسته‌ای با ایران بازمی‌گردد. واقعیت امر این است که اروپا بویژه ۳ کشور آلمان، انگلیس و فرانسه از سال ۲۰۱۵ میلادی (زمان انعقاد برجام) تاکنون کارنامه سیاه و غیرقابل دفاعی در قبال برجام داشته و حتی از ابتدای سال ۲۰۱۷ میلادی رسماً با دولت دونالد ترامپ درباره تغییر برجام و گنجانیدن خواسته‌های ایالات متحده در توافق هسته‌ای همپیمان شدند. بدیهی است در حال حاضر اتحادیه اروپایی باید تضمین‌های لازم

را به جمهوری اسلامی ایران درباره حفظ توافق هسته‌ای ارائه دهد. در این میان، این اتحادیه تاکنون صرفاً سعی کرده است به «تکرار تعهدات بی‌پشتوانه خود» در قبال برجام پرداخته و از ارائه تضمین‌های عینی به کشورمان خودداری کند. مایوس‌کننده خواندن بسته پیشنهادی اروپا توسط رئیس‌جمهور نشان‌دهنده همین حقیقت است. چنانکه اشاره شد، تاکنون نیز شواهد و مستندات دال بر اصلاح رویکرد مقامات اروپایی در قبال ایران و برجام وجود ندارد.

۴- فارغ از هرگونه تضمین احتمالی که اروپا به ایران درباره برجام ارائه دهد (که آن هم جای ابهام و تردید دارد)، تجربه ۱۵ سال اخیر نشان داده است نمی‌توان روی «برجام اروپایی» به عنوان یک «متغیر مستقل» حساب کرد. تاریخ روابط بین‌الملل نشان داده بازیگران غربی تحت تأثیر مسراوات و معاملاتی که با یکدیگر دارند، «بدیهی‌ترین تعهدات» و حتی تضمین‌های خود را قربانی منافع بلندمدت و حتی کوتاهمدت خود خواهند کرد. از سوی دیگر، اشتباه دولت یازدهم و دوازدهم در توهم «ثبات برجام»، نباید در قبال «برجام اروپایی» تکرار شود. این بار دستگاه دیپلماسی و سیاست خارجی کشورمان باید نسبت به این موضوع دقت مضاعفی به خرج دهد زیرا ملت و نظام ایران پذیرای هیچ‌گونه اشتباه و سوءبرداشت دیگری در این باره نیست؛ در صورتی که خدای ناکرده بار دیگر چنین خطایی تکرار شود و برجام (آن هم برجام اروپایی) به متغیری مستقل و قابل اتکا از سوی دولت‌مداران ما تبدیل شود، شاهد افزایش تصاعدی هزینه‌های اقتصادی کشور و نظام خواهیم بود. موضوعی که زندگی و معیشت ملت ایران را نیز تحت تأثیر خود قرار خواهد داد.

تأملی بر یک جنجال‌سازی هدفمند

یادداشت‌امروز

ادامه از صفحه اول

آنچه مسلم است اینکه «گذار مطلق از آمریکا» و «برقراری روابط مشروط با اروپا» باید مدنظر دستگاه دیپلماسی و سیاست خارجی کشورمان قرار گیرد. بدیهی است بر خلاف آنچه طرفداران وابستگی به غرب سعی در القای آن دارند، منظور از «نگاه به شرق» وابستگی به کشورهایی مانند چین و روسیه نیست، بلکه ترسیم روابط عمیق و موثر با این دو بازیگر مطرح نظام بین‌الملل بر اساس اصل دائمی عزت، حکمت و مصلحت در حوزه سیاست

خارجی و دیپلماسی کشورمان است. در هر حال، لازم است مسؤولان وزارت امور خارجه کشورمان با توجه به درس بزرگ و البته پرهزینه‌ای که از «عتماد به غرب» گرفته‌اند، این راهبرد موثر (نگاه به شرق) را برای مردم و افکار عمومی تشریح کنند.

پیامک خوانندگان ۱۰۰۰۲۳۳۱

www.vatanemrooz.ir

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله ای (نوبت دوم)

(۴۷-ر-۹۷)

کارفرما: اداره کل راهداری و حمل و نقل جاده ای استان آذربایجان غربی به آدرس: ارومیه - خیابان والفجر ۲ جنب پل میثم موضوع:

*** لکه گیری و روکش آسفالت محور بوکان - شاهین دژ (نوبت دوم) ***

پیمانکاران دارای رتبه ۵ رشته راه و ترابری از سازمان برنامه و بودجه و تأییدیه اداره ثبت اسناد شهرستان می توانند در این مناقصه شرکت نمایند. مدارک و اسناد مناقصه از تاریخ ۹۷/۰۴/۳۰ از طریق سامانه تدارکات الکترونیک دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir قابل دریافت می باشد.

۱) تحویل (فروش) اسناد مناقصه از تاریخ ۹۷/۰۴/۳۰ تا تاریخ ۹۷/۰۵/۰۱

۲) تحویل پاکات و پیشنهادهای تکمیل شده تا ساعت ۱۴:۰۰ روز شنبه مورخ ۹۷/۰۵/۱۳

۳) تاریخ بازگشایی پیشنهادهای روز یکشنبه ساعت ۱۱:۰۰ مورخ ۹۷/۰۵/۱۴

۴) مبلغ برآورد مناقصه: ۹/۴۰۲/۰۳۲/۳۵۸ ریال

۵) مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: ۴۷۰/۱۰۱/۶۱۸ ریال

شناسه آگهی ۲۰۸۱۵۱

اداره کل راهداری و حمل و نقل جاده ای استان آذربایجان غربی